

eller som man efter Forholdenes Udvikling skulde troe; der udsærdiges vel endeel af dem, men Antallet er ikke tiltaget i det Forhold, som den stedfundne Udvikling skulde lade forformode. — Hvad det Spørgsmaal angaaer, hvorledes Forholdet vil stille sig med Hensyn til Bestemmelsen i Forordningen af 30te April 1824 om, at Bruden skal have Forældres eller andre Bedkommendes Samtykke til Ægteskabet, er det min Mening, at, hvis Loven gaaer igjennem, maa denne Bestemmelse ansees for bortfalden. Jeg har endnu ikke havt Leilighed til at tage dette under Overveelse, men jeg antager, at Bestemmelsen i saa Tilfælde maa ansees for bortfalden; jeg erkjender, at det kan stille sig tvivlsomt; thi det Lovbud er ubetinget, der siger, at Bruden, hvis hun ikke er Enke, skal have Forældres eller andre Bedkommendes Samtykke til Ægteskab, uden at der er taget Hensyn til Alderen, uagtet efter den Fortolkning, som Lovens 3—17—38 har faaet, ugifte Qvinder med det 18de Aar ere myndige for deres Personer. Uagtet man saaledes har i Praxis opstillet den Sætning, at de ere myndige over deres Personer, indeholder dog denne Bestemmelse i Forordningen 30te April 1824 en væsentlig Indskrænkning i denne Myndighed. Jeg maa dog ansee denne Bestemmelse for saa anomal under den nye Tingenes Orden, at jeg efter den Overveelse, som jeg har kunnet sjanke den her under Discussionen, maa ansee den for uholdbar, men jeg skal tage dette Spørgsmaal under nærmere Betragtning.

Ordføreren: Det er ikke for at forlænge Discussionen, som vel paa dens nuværende Stadium maa ansees for udtomt, at jeg tager Ordet, men det er for at bemærke, at selvfølgelig de af den høitærede Justitsminister givne Bink ville imellem Sagens 2den og 3die Behandling blive tagne under Overveelse i Udvalget. Forøvrigt vil jeg haabe, at den ærede Minister maa gjøre den samme Erfaring, som jeg personlig har gjort, og som jeg troer, at jeg er berettiget til at paadæraabe mig, da den ærede Minister selv har foreholdt mig Erfaringens Vidnesbyrd, idet jeg, uagtet jeg alt indtraadte i Comiteen med en meget

bestemt og moden Overbeviisning, dog fandt en væsentlig Styrke for den ved at træffe samtlige Comiteens Medlemmer fuldt og fast overbeviste i samme Mening. Jeg haaber, at den ærede Minister, der jo troer, at de Enkates Erfaring altid maa have et vist individuelt Præg, vil finde en væsentlig Beroligelse, naar denne Lov, som jeg haaber, med stor Genstemmighed gaaer igjennem i begge Thing; thi den eneste Maade, hvorpaa den individuelle Erfaring kan faae sin objective og almindelige Perettigelse, er ved Vidnesbyrdenes Mængde og Vægt.

Bloch: Det glæder mig, at jeg, da jeg første Gang havde Ordet, yttrede en rigtig Formodning: at Ingen af Thingets Medlemmer vilde optræde imod Comiteens Indstilling; den høitærede Justitsminister gjør naturligvis, ifølge sin Stilling, en Undtagelse. De Medlemmer, som have havt Ordet, have tværtimod overbudt hinanden i en vis resolut iverdlig Smødefkommen. Der foreligger nu Tilbud til Qvinden om lige Arveret med Manden, om lige Frihed for Brud og Brudgom med Hensyn til Ægteskabs Indgaaelse, ja, der er endog fremkommet Forslag om, at Qvindens Myndighed skulde indtræde tidligere end Mandens. At gjennemføre dette maa dog vel være Fremtiden forbeholdt; jeg troer, at vi for idag gjøre et meget stort Skridt, hvis vi stemme for Comiteens Indstilling. Jeg kan, som tidligere bemærket, ikke være enig i Motiveringen i alle dens Punkter, og navnlig saaledes ikke tiltræde Comiteens stærke Dittringer om en „Creeret“ og en „Eigeberechtigelse“, men forøvrigt kan jeg i alt Væsentligt tiltræde Motiveringen og kan aldeles slutte mig til Comiteens Indstilling.

Dahl: Det er kun et Par Ord, jeg skal tillade mig. I de Tilfælde, hvor Capitalen er gaaet tabt under Overformynderiets Bestyrelse, har Børgen dog for en ikke ringe Deel Andeel i Skylden derfor, idet han har erklæret sig enig i, at Capitalen paa denne Maade blev anbragt. Men hvis vedkommende Pige var bleven spurgt, om hun vilde have sin Eiendom anbragt paa denne Maade, er jeg fuldkommen